

BARTHEL, OLIVER (44): *Der Prinz us der Provinz*

Ich kann üch verzälle, wie dat kütt, dat ich eimol em Johr als Prinz Karneval op der Bühn stonn.

Dat es ald üvver zehn Johr her. Mer sin su en klein Grupp von Fründe. Die mieste kenn ich us der Schull noch. Uns wor immer langwielig am Karnevalssamsdag. Do woss keiner, wat e maache sollt. Jeder wor zo Hus. Et gov nix, wo mer hingonn kunnt. Un do ha' mer uns üvverlaht: Och, mer treffen uns bei Fründe em Wonnzemmer zo Hus. Ävver die Bedingung es, jeder, dä kütt, dä muss jet vürmaache, jeder muss jet vürbereide, su e klei Nümmerche, dat muss jo nix großes sin. Jeder brängk jet ze esse un ze drinke met un dann maache mer et uns selver schön.

Su hät dat aangefange. Do wore mer bei denne för üvver zehn Johr em Wonnzemmer un han su vill Spass gehat un su gelaach. E bessche han mer och met der Kamera opgenomme, dat mer donoh gesaht han: "Oh, dat müsse mer nächs Johr widder maache, dat wor schön." Do wornet et villeich su zehn, zwölf Lückcher un dann hät sich dat su e bessche römgesproche.

Wie mer dann nohher erfahre han, wor dat för die Lück, die unger denne gewonnt han, och nit besonders schön. Die hatten nämlich ehre Boss - ich weiß nit, zum Fröhstöck oder Meddagesse oder wat et wor - op jeden Fall wore mir su laut un su heftig do, dat de Lamp gewaggelt hät do unge e bessche. Dann han die gesaht, dat könne mer ävver nit mih bei uns em Wonnzemmer maache.

Mir han jet üvverlaht un üvverlaht, han dat och e bessche verzallt, un baal hatte mer schon fuffzig Lück, die kumme wollte. Alsu dat woodt e bessche größer. Dann han mer e Vereinsheim aangemeedt en Merrem un han dat met fuffzig Lück gemaht, han jet zo drinke gekauf, jeder hät jet ze esse metgebraht un su paar Lück han et Nümmerche vürbereidt.

Un dat es em Laufe der Zigg immer größer gewoode un meddlerwiel han mer e Bürger- un Vereinszentrum, wat mer aanmeede müsse met zweihundert Lück un han ald jetz die zehnte - oder wor et ald de elfte, ich weiß et gar nit mih - Wonnzemmersitzung gemaht. Die nennt sich noch Wonnzemmersitzung, weil die es en nem Wonnzemmer entstande. Jo un wie dat su aanfing, hät sich jeder e Nümmerche üvverlaht, wat dä do su maache könnt oder su.

Dann han mer gemerk, jede Sitzung muss jo och irgendwie e Dreigestein han. Minge Mann un ich un en god Fründin han uns dann üvverlaht: Okay, dann maache mir dat Dreigestein. Jetz könne mer jo nit dat große Dreigestein maache. Dann han mer üvverlaht, mer maachen en Nummer, die nennt sich "Der Prinz us der Provinz". Dat es su en Persiflage, wenn mer su well, op dat kölsche Dreigestein, un dat es su god aangekumme, da moote mer dat jedes Johr wiggermaache.

Ich han ens ei Johr usgesetz, weil ich die Nummer nit mih sinn kann. Mer maachen jedes Johr en neu Nummer, ävver ich kunnt die ganze Roll nit mih sinn. Mir es och nix mih engefalle dozo. Ävver zickdäm maach ich dat jedes Johr, dat ich eimol op der Bühn stonn un miestens als Prinz Karneval.

Barthel, Oliver (44): *Der Prinz us der Provinz*

?iſj kan ?yſj fətſeſe vi dat kyt dad, iſj ?eimoi? ſem jo:ø ?als priintſ 'kaſnəval ?ob, də byn ſtōn dat ?es ?alt ?øve tſe:n jo:ø he:ø mə zin zo, en kleiſ jvöp fōn føyndə di mi:ſte keo, iſj ?üs de ſöl nox ?ons vo: ?ime 'laŋveliſj ?am, e: 'kaſnəval, ſ:amsta:x dō vüs kene vat:ø ma:xø zol je:də vɔ tſo hüs ?et jo:f niks vo mə 'hriŋjøn koint ?on da ha, me, ſus ?yve'la:t ?ox me tkefən, ſus beiſ føyndə ?im 'vontſeme tſo hüs ?eve di bə'diŋſøj ?es je:də de kyt de müs jet 'fy:øma:xø je:də müs jet 'fyøbekeiſdə zon kleiſ:yməfjø dat müs ja: niks gvo:sæſ:in je:də bviŋkjet:ſe ?eſe, ſu tſo dviŋkø mit, ſu dan ma:xø me, t ?ons tan zelvø ſø:n ?on zu het:at 'a:njefajø ?on do vo:ku mə beiſ dənø fög ?øve tſe:n jo, em 'vontſeme ?on han zu fil ſpas jehat ?on zu jela:x ?em besjø ha, me jet ?ox met:e 'kamøra ?opjønømø dat me dø'no: jøza:t han ?o dat myſe mə ne:ks jo vido ma:xø dat vɔ ſø:n da vo:ku, et vleifj zu tſe:n tſvølf lykø dan het, ſiſj dat zu, e besjø kømjøþrøxø ?on vi mə da'n:øheø ?eſfa:ku han vɔ dat fø di lyk di ?uŋø dənø jøvønt han ?o, nít be'zondø ſø:n di hatø:emifj ?iøkø: bøs tſom ?iſj ve:s nít tſom føy:ſtøk ?ode 'medax, eſe ?ode vad, et vo: ?auſ je:dən fal vo:ku miø zo lauſ ?on zo 'heftifj dø dat dø lamp jøvagølt het dø ?uŋø ?e besjø ?on dan han di jøzat:at kynø me, e:ve 'ni, mi beiſ ?ons ?em 'vo:ntſime ma:xø ſu dan ha, me jet ?yve'la:t ?on, yvøla:t ?on han dat ?o, e besjø fetsalt ?on dan hate mə ſon føy:ſfj lyk di kumø vøltø 'palzo dat vo:t bøſjø jø:ſe ?en, an ha, me ?e fe' ?a:ns, haim 'a:njøme:t ?en mevøm ?on, e han dat mit føy:ſfj lyk jøma:t han jet:ſo dviŋkø jøkauf jedø het jet:ſe ?eſe metjø'bøa:t ?on zu pa: lyk han, et nyrməfjø 'føgbebaſt ?on dad, e, em lauſfe de tſik ?ime jø:ſe jøvo:dø ?en mitlø'vøiſ ha, me ?e bøvøje ?on fe' ?a:ns, ſ:entvøm vat me ?a:nme:dø myſe me't:svaɪ, høndøt lyk ?on han ?alt jet:ſ di tſe:ntø ?ode vo:, t ?alt:ø ?elfte ?iſj vez, et ja ni, mi 'vontſeme, zetſuŋ jøma:t di nent zifj dan ?ox 'vontſeme, zetſuŋ vøiſ di ?es ?en, em 'vontſeme ?en, ſtandø jo, en ?als dat zu ?a:nfifj zifj: e:də ?e nyrməfjø ?yve'lø:t hat vat:ø da zu ma:xø kynt ?ode zo ?en dan ha, me jømevk jo je:də zitſuŋ müs jo ?ox 'vekøtv, e 'døvøjøſte:n han miŋø man, ſu, iſj ?on, en jo:t føyndin han, ſus dan ?yve'la:t ?o'ke: da ma:xø miø dat 'døvøjøſte:n jet:ſ kynø me ja nít dat jø:ſe 'døvøjøſte:n maxø da ha, me ?yvøla:t mə ma:xø, en, ſu mə di nent ſiſj de pøintſ ?üs de pø'vøintſ ?alzo dat ?es: o, en pøksi'fla:, ſj ve, me so vil ?op dat kølſe 'døvøjøſte:n ?on dat ?es: o, jo: 'a:njøkømø da mo:tø mə dat je:døs jo: 'vigøma ?iſj, an, ſus ?ein jo: 'vøſjøzøtſ vøiſ, iſj ti nømø ni, mi zin kan mə ma:xøn je:døs jo, en, ſy nømø ?eve, ſj koint: i jantsø køl'ni, mi zin miø, iz, o niks mi 'vønøfalø da'tsu: ?eve 'tſikdem:a:b, iſj dat je:døs jo: dad, iſj 'veimø ?op dø by:n ſtøn, ſu mi:ſtøns ?als pøintſ 'kaſnəval